

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős

Kutasi Imre

kiadó s laptulajdonos.

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. GÁll-ház (emelet).

Állás-hivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. GÁll-ház (földszint).

Bírdarabok a legmérsékeltőbb árazámitás mellett vétettek fe

Egyes szám 4 kr.

A kongrua rendezése.

Debreczen, február 10.

Dr. Wlassics Gyula vallásügyi miniszter végre benyújtotta az ország minden vallásfelekezete által epedve várt törvényjavaslatot a kongrua rendezéséről és adott ígéretének pontos betartása által teljesen igazolta azt a bizalmat, melylyel kijelentéseit mindenfelől fogadták.

Ma, miután az egyházpolitikai törvények rázkódtatás nélkül, békés uton, rendkívüli eszközök alkalmazása nélkül az egész országban életbe lépnek, egész nyugodtan tehetjük a vallomást, hogy a kormány idevonatkozó programmpontjait csak akkor kezdték teljes bizalommal fogadni, midőn Wlassics kultuszminiszter megtette a katolikus autonómia és a kongrua rendezésére vonatkozó nyilatkozatait és hogy ez a bizalom időről-időre fokozódott a szerint, a mint a vonatkozó előmunkálatok haladásáról Wlassicsnak módjában volt a képviselőháznak jelenteni.

A katolikus autonómia előmunkálatai, a kongresszus összehívása és a kultuszminiszter munkálata, melyet e kongresszus működésének komoly programjaképpen elfogadtak, a katolikus laikusokat minden irányban kielégítették, a felizgatott lelkeket megnyugtatták és lecsillapították. A katolikus vallást nem fenyegeti veszedelem, az állam csak azt követeli, a mi megilleti. Ezt a meggyőződést érlette és erősítette meg a katolikusoknál a miniszter eljárása és ez

a meggyőződés az alapja annak a sziklaszilárd bizalomnak, melylyel Magyarország katolikusai a vallásügyi miniszter vezetésében feltétlenül megnyugosznak. Más részt azokban az ígéretekben, melyeket a kultuszminiszter a kongruára vonatkozólag tett, annyi biztatás és határozottság volt, hogy az alsópapságban is fel kellett ébredni a bizalomnak a miniszter iránt és ebben van a titka az egyházpolitikai törvények ama békés, zavartalan keresztülvitelének, melylyel szemben különösen ellenzéki részről oly sok hiteltenség, oly sötét kétely nyilvánult.

A kongrua rendezése a kultuszminiszter által beterjesztett javaslat szerint igen terjedelmes; igaz ugyan, hogy csak a bevett vallás felekezetei lelkészeire vonatkozik, a latin, görög és örmény szertartású katolikus lelkészek kivételével, de a törvényjavaslat első paragrafusa ezekről is gondoskodik ideiglenesen, a mig t. i. a magas klérus hozzájárulása által jövedelmük kiegészítése végleg rendeztetik, addig pedig az e célra szükséges összeget a kincstár bocsátja rendelkezésre.

Az állam ez ügy körül tartózkodni akar minden beavatkozástól, a felekezetei belső ügyeire való minden befolyástól és szigorúan kerül mindent, a mi csak távolról is az önkormányzat befolyásolásának látszik. Az állam minden bevett felekezet papságának jövedelmét kiegészíti 400, illetve 800 forinttal, de ez utóbbi összeget csak azok a lelkészek kapják, a kik igazolni tudják a szabályszerű kvalifikációt.

A javaslat abból a szempontból indul ki, hogy első sorban az illető felekezetek kötelesek lelkészeik tisztességes eltartásáról gondoskodni; a hol azonban a községek nem képesek e kötelezettséget teljesíteni, jogukban áll az államhoz fordulni támogatásért.

Az állam a támogatást minden körülmények közt meg akarja adni, mert felette fontosnak tartja a papság erkölcsi működését és érdemesnek a támogatásra, de viszont megköveteli, hogy a lelkészek feddhetlen életet folytassanak és valamely bűn tetendő cselekmény miatt hivatalvesztésre ítélve ne legyenek. Az állam megköveteli, hogy a lelkész sem állásához nem méltó, erkölcsbe vágó magatartás, sem hazafiatlan cselekmény miatt ne legyen elítélve.

De ilyen esetekben sem ítél maga az állam, vagy éppen a vallásügyi miniszter; hanem ennek elutasító, vagy a kiegészítő elvonó intézkedése előtt a vizsgálatot kell előbb megindítani és csak a fegyelmi, vagy bírói ítélet alapján lesz megvonható a javadalom kiegészítése. Végül további feltétele a kiegészítésnek, hogy az illető lelkésznek magyar állampolgárnak kell lennie.

A nagy teherrel szemben, melyet az állam e törvényjavaslatban magára vállal, a támogatás fejében csak három olyan feltételt követel, melyet minden állampolgár magától értendőnek tart s melyet az állam teljes joggal követelhet: a magyar állampolgárságot, erkölcsös életet és a magyar állameszme tiszteletben tartását. Ennél liberálisabban kormány nem szab-

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Virágregék.

Írta: Szathmáry Zoltán.

II. Virágok.

Prológ.

E történet a Juliskájé léssen. Nem szomorú, hanem halottas a mezei virágok regéjéhez. A mezei vadvirágokéhoz, amelyeknek magvait rohanó szél veti el, — iramló vihar ágyazza be, amelyeket nem gondoz nem nyeseget kertész metsző-kése, nem öntözgeti csak hulló harmat, nem becézgeti, nem simogatja csak szeliden jövő-menő szőlőcske. És jön idő mikor színes illatos ruhájukat megtépi, megszakgatja a rohanó szélvihar elfonnyasztja a perzselő nap heve, kiszikkasztva az itt ott szikes talaj minden nedvét, csak azért, hogy az üdítő termékenyítő kövér, hizott esőcseppeket annál mohóbban szívassák be a husos virág-szálak, a buja levelecskék, hogy annál színesebbek, kívánatosabbak, illatosabbak legyenek. Ilyen történet a Juliskájé, miként van regéje a fűszeres illatu kakuk fünek, a kis kékfeju ibolyácskának, a szűzfehér hóvirágnak

pitypangnak, ezerjófűnek, csipkerózsának, apró esengős gyöngyvirágnak . . .

* Juliska.

Lent a faluvégen, bogárhátú kis házban szólt a dajkadal a kis Juliska álmai felett. Szép nagyon busongó nótá volt a dal arról szólt, hogy a fiatal magyar asszony az első leányát is a császár katonájának szánja feleségül.

Szép napsugaras gyermekéveket él Juliska, szabad volt, mint a madár. A falusi levegő kicsókolta az arcát pirosra, a napsugár barnára.

A tagas szabad udvarkertben járta is a játék, le a rétnek, fel a rétnek együtt a fiukkal. És a játék leggyönyörűbbjében, a madárfészek szedésben is otthon volt Juliska. Meztelen lábával versenyt mászott a fiukkal a legmagasabb jegenyefákon.

Az anyja, az apja hamar hasznát vette. A nyáron kint legeltette a Juliska, télen otthon állt a kezére sok minden házi dolog. Mindent játszva, dalolva munkált, legeltetés közben az övé volt a mező minden virágával, övé volt az erdő minden madarával — övé a nagy szabad, tiszta levegő, mely felé sokszor vágyakozva — tárta ki gömbölvü karjait.

Egyre formásabb, gömbölyűb lett a karja, a patyolat ingváll alatt kidagadt a keble, megszorult a csipője a karton derék alatt.

Ekkor már esőndes, szép fehér havas téli estéken csak a fonókat járta. A legények beszéltek róla faluhoszszt, mondták is neki:

— Te vagy Juliskám, gyöngyvirágom, legszebb, legszebb ebben az egész tartományban.

Juliska csak elpirult, — elfordította a rózsás arcát s önkéntelenül a szívére szorította a kezét.

Az orsóját ha elejthette minden teremtett legény ember utána nyult, de Juliska nem váltotta ki Ő nem adott esőket senkinek. Az anyja szeliden mondta a legényeknek:

— Gyerek még a lelkem, majd . . . majd . . .

A kisbíró fia, tehetős gazdaember fia ilyenkor csak mosolygott s mondotta:

— Majd, . . . majd, csak a katonaságon tul legyenek . . .

És hordta a virágot. Teméntelen sok virágot az öreganyja ablakából. Rozmaringot, szagos mályva-virágot, szegfűrózsát, istenfát s más egyebeket.

És ilyen derűs lehetett volna az élete, tele ragyogással, tele napsugárral ha . . .

hatja meg feltételeit. Még hazafias érzést sem követel, mert hiszen senkinek a lelkébe látni nem lehet. A mit követel, az a minimum, majdnem kisebb annál a minimumnál, a mely megfelel az állam érdekeinek.

Dr. Wlassics Gyula, a ki az autonómia kérdésében örök érdemeket szerzett a felekezetek pacifikálása körül, e téren lehet még nagyobb és hervadhatatlanabb érdemeket szerzett az állam és egyház közt való viszony kifogástalanná tétele körül és ezzel a magyar klérus szívében emléket állított magának, aere perennius.

Ellenzéki taktika. A Bud. Tud. a következőket közli:

„Egyes lapok ellentétes híreszteléseivel szemben illetékes oldalról nyert felhatalmazás alapján, a leghatározottabban kijelentjük, hogy a kormány sem a kvótaküldöttséggel, mint olyannak sem annak bármely tagjával a kvótakérdésben tárgyalásokat nem folytatott.“

Részünkről e híresztelésekre vonatkozólag a következőket jegyezzük meg: A kvóta kérdésben a kormány eljárása mindenben megfelel a törvényeknek. Meglehet, hogy ez a körülmény kellemetlen az ellenzéknek; valószínű az is, hogy pártérdekből nagyon szeretnék, ha a kormány e fontos kérdésben hibás lépéseket tenna, a mit aztán pártszempontból kihasználhatnának. Am ez nem ok arra, hogy kormány, az ország érdekeinek védelmében, szigorúan a törvény betűjéhez és szelleméhez tartsa magát.

Mindazon mesterkedések, alaptalan hírek a közvélemény megtévesztésére szánt közlemények, a melyek e kérdésben nap nap mellett forgalomba hozatnak, nem fogják elérni kitűzött céljukat.

Nem fogják felizgatni és alarmirozni a közvéleményt a mely az ország érdemeinek védelmét a kormánytól a legjobb kezekben tudja és nem fog lappangó gyanút, elkedvetlenedést vagy meghasonlást előidézni a szabadelpártban, a mely bizalommal várja el az időt, a melyben a kormánynak, az ország

érdekeiben tett hazafias lépések megtermik gyümölcsüket.

A néppárt korteskedése. Várnáról a következőket jelentik nekünk; Daczára a néppárt képzetelet felülmúló izgatásának a lehető legnyugodtabb választásra van kilátás. A kerületbe tegnap érkezett néhány néppárti képviselő kik csakhamar belátták, hogy a kerület rájuk nézve elveszett. Jellemző, hogy Roszival ellen azzal izgatnak az asszonyok, hogy papi talárba bujtattott zsidó.

Annak a hazug hírnek a czáfolata, mintha Roszival elmozdított volna allásától, még a néppárti választók közül is sokakat kijáztított. Több lelkész, a ki eddig a néppárt híve volt, e galád népmásitástól undorral fordul el és csatlakozik a Roszival pártához.

Behaban egy átutazó galicziai zsidót a fanatizált tömeg megtámadott; s csak a jegyző és még egy ottani polgár beavatkozásának köszönhető, hogy agyon nem verték.

A csendőrség tartózkodó magaviseletet tanusit s lehetőleg kerüli, hogy beavatkozzék a csöcselék veszekedésébe, nehogy alkalmat szolgáltatson a néppártnak hazug hírek kolportálására és alaptalan rekriminációkra. — Egyébiránt választói igazolványokat nem osztanak ki, hogy a választók teljesen szabadon, korlátozás nélkül közlekedhessenek.

A liberális párt a legteljesebb bizalommal néz a várható győzelem elé, mely nem pusztán a néppártnak, hanem a felvidéki pánszlavizmusnak is súlyos vereségét fogja jelenteni.

Országgyűlés.

Budapest, feb. 9.

A képviselőház a tegnapi ülésén folytatta a földmivélsügyi tárca folytatolagos tárgyalását.

Elnöki előterjesztések után Rohonczy Gedeon beszélt. Ő is arról beszélt, a miről a vitában most legtöbb szó esik — a munkások bajairól és a szocialista mozgolódásokról.

— Keményen megtámadtam a multkor S i m a képviselő urat — mondotta, mert az

— Megszakad a szívem, beléhal a lelkem, hiába, Ez a tied . . . Isten hírével. Azután elkísérték Julist a határig.

Szomorú eset volt ez nagyon. ngymásután bucsuzni a szeretettektől, azután a szikes országutól, az ismerős fáktól. Minden hely emlékeztette valamire, itt ez a kis gala gonyabokor, ott az a körisfa, egyik ágán a negyedéves fülemile fészekkel, amott egy elhagyott régi kut csak özvegek fája van még meg, a kávé, ostorát régen eltűzelték szegény emberek . . .

Igy került be Juliska a városba. Julesa volt abba a kék könyvbe beírva, Julesa már és nem Juliska, a mit komoly, tekintélyes hivaltalos urak a kezébe nyomtak.

Juliskát azután esztendőig nem látta a falu, a mező, az erdő. Csak a vásáros asszonyok hozták híret.

Jó lány, dolgos. Az asszonya olyan, mint egy falat kenyér. Dicsérték itt is, ott is, ég a kezében a munka. Nagy uri háznál végzi a munkát.

Nem szomorú, dalos, de nem is kikapós. Nem jár sehova még az egy falubeli leányokkal sem barátkozik, nem busongó, de magának él. Szereti is asszonya.

Egyszer csak úgy késő tavaszi estén hazajött Juliska.

Nem izente, nem iratta, csak úgy hirtelen támadhatott a gondolatja.

Anyja, apja nagyott nézett, mikor benyitott az ajtón.

volt a nézetem, hogy a munkásjavaslat tárgyalása alkalmával mondott felszólalásában nem az igaz hazafiuság vezette; de bevallom, tegnapi beszéde meghatott és előadása azt a meggyőződést keltette bennem, hogy felszólalásaiban csakugyan az őszinte aggodalom érzése nyilvánult meg.

Ekkora elismerés rég nem jutott már részül a szentesi követnek, mint a milyennel az elegáns Rohonczy lovagiassága kedveskedett.

Szerencsétlenségére Sima Ferencz nem volt még jelen a Rohonczy beszéde elején és mikor már megérkezett, Rohonczy már a szocializmus okait fejtegette — Igen melegen, lelkes hangon szölt a szegény ember nyomoráról.

Moghelyeselte ezt a mondást még Sima Ferencz is. Főként Torontál és Csongrád megye gazdasági és munkásviszonyairól beszélt mindvégig nagy figyelem között. A mint nem helyes ideje előtt megkondítani a vészharangot, ép oly szükséges megtenni a vész elhárítására mindent, a mi módunkban áll. Szükség van az erélyre de meg kell nézni, hol és hogyan használgják.

A lelkiismeretlen, hazug ámitók ellenében helyén van a szurony; de az elkecseregetett lelkek ellenében veszedelmes fegyver. Szóval a szocialista sajtó izgatásaira, felhívja a tisztességes szabadsajtót, intézkedjék a maga hatáskörében a fattyuhajtások lenyelésére mert ezzel a házának is, önmagának is szolgálatot tett.

Nem nyujt be, de felolvass egy határozati javaslatot az esetre, ha a sajtó maga nem találja meg az orvosszert. E határozati javaslat jogot adna a kormánynak arra, hogy a képviselőház utólagos felhatalmazásának feltételével egyes vidékekre bizonyos időtartamra a sajtószabadságnak az 1848 XVIII. t. cz.-ben foglalt garanciát: lázítás, alkotmány és hatóság elleni izgatás esetére felfüggeszti.

Fél 12 óra vole, a mikor Molnár János pápai prelátus állt szölsára.

— Volt alkalmam ezelőtt tizenkét évvel kezdette egy művelt külföldi nővel beszélgetni . . .

Hatalmas derűtség hangzott fel. — A közbeszólások egész dévaj zápora omlott a főtisztelendő néppárti vezér felé.

Minden arcz egy élő kérdőjellel változott. A leány szépen lerakja a czökmökjät, szép kivarrott selyem keszkenőjét, nem köszönt a meglepett szölsőknek, a köribe gyűlt gyerekeknek, csak oda támaszkodott a félkarjával és valami duhaj jókedv mosolygott a szép szemében, mikor mondta:

— Megvertem a gazdámat de ugy . . .

Nem szölt többet egy szöt sem senkinek hogy miért cselekedte meg ezt a dolgot, nem is kérdezte töle senki.

Nagy volt az öröm az egész házban ez este,

A gyerekek körülánczolták a nagy asztalt sok-sok ajándékot hozott Juliska. Mindenkinek, a mit kívánt, mintha csak elleste volna a lelkünk legédesebb álmát.

Késő estende, már épen le akartak feküdni Juliskáék. mikor valaki bekopogtatott az ablakon. Halkan szöllött, még is megértette a Julesa szive dobogása. Pista szölt, csak annyit:

— Juliska, érted jöttem . . .

Künn a mezőn ezer meg ezer virág bontogatta kelyhét, fűszeres illatt kavargott a levegőben.

Szivet mámorító, felket megrészegető illata ezer meg ezer vadvirágnak, kakukfünek, gyöngyvilágnak, pitypangnak, édeseknek, tisztáknak.

Ez a ha, ez rontott el mindeneket. Gyöngyöm Pistát, bíró fiát elhurezolták katonának, de még ez csak kicsi hiba lett volna.

A két gyerek szive megértette egymást, s szölsők is barátságosan paroláztak egymásnak s jelentőségteljesen mosolyogtak egymásra, példálözgattak is.

— Majd, majd . . . ha Pista hazajön.

Ekkor aztán egyszer csak belenyult s sors az ő rideg, irigy karjával az egész dologba. Tűz, vihar, jégverés s minden isten csapások miatt megvorték a dobót a Juliskájék udvarán.

Idegen tető alá huzódtak meg más cselédjének. Sok-sok nélkülözések közt gondoltak vissza-vissza a régi idökre. A gyerekek egyre többen lettek, egyre több darab kenyér fogyott a háznál.

Lehetett volna segíteni a nyomoruságon, ha minden meg nem törik a Juliska daczosságán.

A legények egymásnak adták a kilincset. Juliska kapós lány volt szegénynek is. Az anyja, apja nem erőltették se egyikhez se másikhoz, mikor látták, hogy csak egyre rázza a fejét.

Végre is Juliska anyja egyet gondolt. Felöltözött a lány szép ünneplő ruhájába. régi jó mód hirmondójába. Az anyja előre összerakott egy kis batyut a számára belekötötte. nyűttes, viseltes keszkenőbe.

A szemé tele volt könnyel mindenki nek mikor oda nyomta a szegény asszony a batyut a Julis kezébe.

még e
és tét
nyal v
honaty

Bessen
H
az apá
meg a
szét a

M
még M
szölni
a vezé
is kísé
Ignác
nak a
szónok
zók és
bájjal
Elöl P
karján
Mari,
ura,
szével
be tett
Fenyv
a küld

apát b
titok n

A
mikor
deklód
a vitát
melyn
zivebb
dek g
iparain
agrará
összes

M
párti
san p
gesztu

hangó

valaki
doktor

nagy
vébb
pítali
ról, a
tóra i
vallás
fertály
Bessen

Z

melye
sel vá
nek t
levele
tekné
deczer

kelt l
a mit
szüks
nagy
első k
denek
az ok
borde
hetne
Nagy
mit le
házy
haon
kerül
közt

— Már megint! Inceskedtek vele a kik még emlékeztek, — hogy a posta-költségvétel tételénél meg egy telegráfós kisasszonnyal volt alkalma beszélgetni a reverendás honatyának.

— Mit beszélgettek? kérdezték mások. — Szép volt? kíváncsiakodott ezáltal is Bessenyei Ferencz.

Hogy miről beszélgetett a művelt hölgy az apát ural, azt azonban már nem hallgatta meg a Ház. Mint az a bizonyos futótűz terjedt szét a teremben a hír.

— Itt vannak! Ők itt vannak!

Micsoda kivonulás támadt egyszerre. Ilyet még Mócsy Antal se tud produkálni, amikor szólni kezd, pedig az is valami ám. Ott hagyta a vezért még a néppárt is, sőt a miniszterek is kísértáltak a folyosóra, Persze D a r á n y i Ignác kivételével. (Még vannak minen tárczána a tövisi! M o l n á r apát fanyarul szónokolt tovább; a folyosón pedig törvényhozók és újságírók sűrű sorfala között ügyvel bajjal törekedett előre a szenzációs deputáció. Elöl P r i e l l e Kornélia B e r c s á n y i karján, azután M á r k u s Emilia, Hegyesi Mari, M a r ó t h y Margit, H e l v e y L a u r a, a nemzeti színház egy egy férfi művészsével. Eljénéztek, üdvözölték őket (jó kezekbe tette le az ő ügyét a szerencses Hetényi!). Fenyvessy Ferencz pedig tüstént az élére állott a küldöttségnek.

... Közben végre lett a M o l n á r apát beszédjének is, a mely így örök időkre titok maradt a honatyák előtt.

A Ház csak akkor tért megint a Házba, mikor Solymosy báró beszélt. Nagy érdeklődés és szimpátikus figyelem között beszélt a vitát általában domináló szocializmusról, a melynek leghathatósabb ellenszerül az intenzív gazdálkodást és a parlagon heverő földek gondos művelésbe vételét tartja. Fejlesztük iparainkat, de maradjunk meg első sorban agrárállamnak, mert tradícióink úgy miut az összes természeti tényezők erre utalnak.

Major Ferencz a szapora beszédű néppárti doktor szavalt a szünet után csodálatosan pattoló páthosszal és veszedelmesen széles gesztusokkal.

— Nem tagadom . . . kezdette remegő hangon.

— Tehát beismeri! dévajkodott közbevalaki.

— Mit? kérdezte megakadva a néppárti doktor,

— A mit nem tagad! — adják meg neki nagy derűtséggel a választ. Major pedig tovább szavalt peetikuss összevisszaságban a kapitalizmusról, a szőlőművelésről, meg a vészről, a mely „itt van az ajtón.” Közben a sajtóra is haragudott, a mely „nem duzzad a vallásörkölestől.” Így elbeszélgetett háromfőtály kettőig, úgy, hogy a következő szónok Bessenyei Ferencz már holnapra maradt.

Zola az esküdtszék előtt.

Budapest, február 8.

Az Aurore közli ama levelek szövegét, melyeket Gonze táborok Picquart alezredesével váltott. Delegorgue elnök Scheurer-Kestnernek tegnap csak azt engedte, hogy ezeknek a leveleknek a tartalmát elmondhassa az esküdtszéknek. Az első levél, melyet Gonze 1898. december 7 én írt Picquartnak, szövege:

Kedves Picquart! Megkaptam decz. 5-éről kelt levelét és jól meg fogom fontolni mindazt a mit ön mond. Sietek önnek tudatni, hogy szükségesnek látom, hogy az ügyben a legnagyobb óvatossággal járjunk el és hogy az első benyomástól óvakodjunk. Már most mindenekelőtt az volna szükséges, hogy azokról az okmányokról tisztába jöjjünk, melyek a bordereauban föl vannak sorolva. Hogyan lehetne ezeket az okmányokat lemásoltatni? Nagyon nehéz elhatározásra jutni, mert akár mit leszünk, nagy zajt kell csapnunk. Esterházy irásának a bordereau irásával való összehasonlítását bajosan folytathatjuk, mert nem kerülhetjük ki azt hogy kedvezőtlen viszonyok közt új embereket avassunk be titkunkba és

nekem jöknak látszik, ha várunk és biztos tudomást szerezzünk magunknak. 15 kén újra Parisban leszek s akkor szóval jobban megérthetjük egymást. A földolog az hogy a legnagyobb óvatossággal járjunk el

Baráti kézzszorítással
Gonze.

A következő napon Picquart ezzel a levéllel válaszolt Gonzenak:

Tábornok ur! Figyelmesen elolvastam levelét és az abban foglalt utasításokat lelkiismeretesen fogom teljesíteni. De kötelességemnek tartom önnek megmondani, hogy fontos indiciumok és tények azt bizonyítják nekem, hogy közel van az a pillanat, a mikor azok az emberek, a kik azt hiszik, hogy velük szemben igazságtalanul jártak el, nagy botrányokat fognak csinálni.

Azt hiszem, hogy minden lehető el kell követnünk, hogy az iniciativa tőlünk induljon ki. Hogy ha sok időt veszteszünk, úgy más oldalról fog az iniciativa kiindulni s akkor nagyon furcsa szerep jutna nekünk. Még csak azt akarom megjegyezni, hogy azok az emberek, a kik nem látszanak oly jól informálva lenni, miut mi vagyunk, mindent el fognak követni, hogy újabb bonyodalmat lármát és botrányt okozzanak. Boszantó es fölösleges váltság fog bekövetkezni, a melyet elkerülhetünk, ha jókor fogunk a dologhoz.

Fogadja tábornok ur sib.

Picquart.

Azok a rosszul informált emberek, a kikre Picquart levelében ezélez Dreyfus rokonai. Erre a levélre Gonze tábornok a következőket válaszolta:

Correilles-en Parisis (Seine-et-Oise),
1896 szept 10.

Kedves Picquart!

Megkaptam levelét, melyről sokat gondolkoztam. Mind a mellett, a mit ön levelében ír, megmaradok első véleményemnél s most is azt állítom, hogy bizonyos óvatossággal kell eljárunk. Azon a ponton, a hová a vizsgálat eljutott, nem lehet arról szó, hogy a világosságot eltakarjuk, de tudnunk kell, hogy mit kell tennünk az igazság kiderítése végett. Kerülnünk kell minden hamis manővert és minden olyan lépést, a melyet nem lehet többé jóvá tenni. Én azt hiszem, hogy hallgatással és titoktartással legjobban jutunk célunkhoz. A földolog, hogy azt, a mit mi tudunk, másoknak el ne áruljuk. — Tudom, hogy ezt a problémát nagyon nehezen lehet megoldani. De éppen azért a lehető legnagyobb óvatosságra van szükség. Ön nincs hibában ennek az erénynek s ezért nyugodt vagyok. Gondolja meg, hogy milyen nagy nehézségek előtt állunk és hogy a jó taktika előre megfontol minden eventualitást. Holnap alkalmam lesz Boisdeffre tábornoknak írni és ebben a levelemben elmondok neki egyet más abban az értelemben, a melyben most önnek írok. Óvatosság! Óvatosság! Ezt a szót kell mindig szem előtt tartani. Tizenötödikén Parisban lesznek és remélem, hogy akkor látni fogom önt. Baráti kézzszorítással

tisztelő kész hive

Gonze.

Eközben megjelent az Eclair cikke, melylyel a bordereau facsimiléjét közölte a ettől fogva, a közvélemény is kíváncsiabb lett az ügy további fejleményére. Picquart előre látta ezeket a dolgokat és szeptember 14-dikén a következőket írta Gonzenak:

Tábornok ur!
Szeptember hetedikén kelt levelemben bátor voltam önt azokra a botrányokra figyelmeztetni, melyekkel bizonyos körök nemrég fenyegetőztek s azt is megmondtam önnek, hogy az véleményem szerint nagy botrány és nagy bosszuság fog származni, ha nem vesszük kezünkbe az iniciatívát. — Az Eclairnek ide csatolt cikke szerencsétlenségre megerősíti az én fölfogásomat. Kutatni fogom, hogy ki készítette elő olyan ügyesen a bombát de még egyszer kijelentem, hogy haladéktalanul cselekednünk kell. Ha még tovább várunk, olyan helyzetbe jutunk, a melyből nem tudunk kibontakozni és teljességgel lehetetlen lesz a teljes igazságot megállapítani. Fogadja tábornok ur stb . . .

Picquart.

Az Aurore ezekhez a levelekhez azt jegyzi meg, hogy Gonze tábornok teljesen meg volt győződve Dreyfus ártatlanságáról és csak azt akarta, hogy a lehető legjobb és legbiztosabb módot válaszszák az igazság kiderítésére.

A tegnapi nap szenzációja Casimir Periernek tanuallomása volt, melylyel a lapok első sorban foglalkoznak, de a közvéleményt azok a botrányos jelenetek is nagyon fölizgatták, melyek a tegnapi tárgyalás végén a törvényszéki palotában és annak környékén lefolytak.

Ezek a vad jelenetek szinte lehetetlenek látszanak a rendőrség ama biztosításával szemben, hogy minden óvatossággal intézkedést megtett. A rendőrség a tegnapi botrányt azzal menti, hogy a rend főntartására kiküldött tiszteket meglepte a tárgyalás korai vége. A rendőrfőnök még tegnap este meghatalmazást kért arra, hogy a rendőrök a törvénykezési palota belsejébe is behatolhassanak, miután a törvényszéki őrség nem bír a fektelen elemekkel és nem tudja a rendet fentartani. A Figaró is azt írja, hogy a tegnapi események után jobban kell gondoskodni a rend főntartásáról. Ugyanez az újság azt írja, hogy Zola magakivánta, hogy a törvénykezési palota főlépcsőjén boesássák az utcára, a hol kocsija várakozott. Zola azt mondta, hogy nem illik hozzá, hogy valamelyik melléklépcsőn bujdosva távozzék.

A Zola-pör mai tárgyalásán mindenekelőtt azokat a katonatiszteket fogják kihallgatni, a kik a titoktartásra való hivatkozással megtagadják megjelenésüket. Ezek a katonatisztek Boisdeffre tábornok, Walsin-Esterházy őrnagy, Mercier táborok és Paty du Clam őrnagy. A mai napon kihallgatják továbbá Gonze tábornokot. Pellieux vizsgálóbíró és Picquart alezredest. Ezeket a tiszteket látni fogják, de vajjon tojják e őket hallani is. az más kérdés. A bíróságra nagyon kínos benyomást tett az, hogy a tisztek vouakodnak az igazságszolgáltatás fölhívásának engedelmeskedni.

A tegnapi tüntetésnél a rendőrség nagyon csekély számmal jelent meg, jöllehet a rendőrségi prefektura a törvénykezési palotának szomban van. Az első tárgyalási nap nyugodt lefolyása s a diákmozgalom megszűnése után azt hitték, hogy a nyugalmat ezentul sem fogja semmi sem megzavarni.

A tegnapi tüntetés valóságos meglepetés volt, melyre senki sem volt elkészülve; az izgatók csendben és titokban tették meg az előkészületeket.

A tanuk szobájába tegnap a következő érdekes jelenet folyt le: Picquart alezredes arra kérte Scheurer-Kestnert, hogy a tőlük valamivel távolabb ülő Dreyfusénak mutassa be őt. A szenátor teljesítette ezt a kívánságát és Picquart meleg kézzszorítást váltott Dreyfusnéval és azt mondta neki, hogy megvan győződve férjének ártatlanságáról s aztán néhány vigasztaló és bátorító szót mondott neki.

Egyről-másról.

Hol a szedőgyerek.

(A legmerészebb bliccelés.)

Az este ketten ültünk egy asztalnál a Hungáriában. Én kapuczinert ittam, asztaltársam „feketé”. Már abból, hogy feketét iszik, gyanítottam, hogy sötét a kedély állapota.

— Miért busulsz itt avval a feketével, miért nem iszol kapuczinert?

— Nem lehet.

— Miért?

— Végem van!

— Dehogyan van véged, látod én is kapuczinert iszom s még sincs végem.

— Nem a kapuczinerről beszélek, hanem az anyósomról.

— Na akkor bizonyosan véged van, most már elhiszem, mert anyóst emlegetél. Aztán mi van avval az anyóssal?

— Ma irt levelet.

— Hát hisz más anyós is ir levelet.

— Nem értesz. Hallgass csak: a multkor — tudod — hogy kilettem nevezve a fű-

gedi járásbíróhoz. Az anyósom, akárom mondani a leendő, az aljegyzőséghez kötötte az esküvő megtartását.

Hogy az anyósoddal esküdj meg akkor?

— Számár, akkor tarthatjuk meg a Marikával az esküvőt.

A kinevezésről akartam a leendő mutterem értesíteni s a szolgálával vétettem egy Debreczeni Hirlapot, hogy czimezze meg és küldje el a mutternek.

Ugyis tett.

A mutter megkapja a lapot. csodálkozik, hogy mi a manónak ment egy D. H. Nagy enyedrre. Kezdi olvasni a vezércikket:

„Urhatalomság” volt a vezér cikk czime. Ahá — mond — ezt biztosan valamelyik ellenségem írta, a miért a multkor estélyen összes ékszeremet felraktam. hadd ragyogjak a többiek között.

Eloolvassa. Hm. Hiszen ez nem rám vonatkozik Hanem megvan! Ez a tárca szól nekünk. Persze, „Marika”; Ki írhatta más, mint a leendő vőm! Oh a szentem, drága vőm!

— Hm... „Mariskát elesábitja Aladár s megszökteti”?!!...

— Mariska! Jere csak be. Itt vagy?

— Itt.

— Hát hisz ez se reánk vonatkozik. Mariska itt van, hát mit hazudik a szemtelen?

Megnézi ki írta: Kovács Géza.

— Hisz ez se ő. Hát miért jött ez a lap.

— Hop megvan! Az eszem adta tapintatos vő a színházi rovatba közölte a fiam historiáját, hogy ne legyen feltűnő

„A tékozló!” Ki lenne ez más, mint az én Berezi fiam. Persze hogy róla szól az ének.

... „Eltekozlta minden pénzét”,... — Persze csakugyan ez Bereziről írt, na rögtön el is küldöm neki a lapot, hadd térjen észére már, mikor még lapba is kiírják az ő viselt dolgait.

— Hát el is szégyelheti magát az a lump fráter, bezzeg milyen más az én leendő vőm, milyen okos, milyen derék, sohse iszik, mennyit tanul még most is.

— Hm,

... „A tékozló koldussálesz” — Micsoda! Az én fiam hát ott hagyta a jogot; koldulni jár! Hallod ezt édes öregem a Berezi koldul! Hallod?

... „Késővénségére egykori szolgálója házában találmenhelyet”...

— ????

— Mi ez? Félre beszél? A Berezi csak 20 éves!... „Késővénségére”??

... ???

... „A siker Serfőzy Zseni tehetséges művésznők remek alakításának köszönhető”??...

— Micsoda, ki alakította az én fiamat???

... O, hogy az ördög vigye, hisz ez se mi ránk vonatkozik!!!

— De hát minek jött ez a lap?

— Ni ni!

„Brutális após.” Na öregem ez az! A szemtelen, a miért nem gioltál neki a multkor egy váltót! Látod a szemtelent. Marika add ide hamar a jeggyűrűdet, vissza küldjük azonnal.

— Na nézd:... Egy éie medett öreg paraszt!...

— Paraszt?! Hallod!...

... „a Hortobágy vizébe”...

— Micsoda! Öreg, hát te tudtom nélkül a Hortobágyra utaztál? Mi?

... „fullasztotta fának fiatal feleségét”...

???

— Igazán nem értem, megbolondult az a „D. Hirlap”? Micsoda tréfa ez, vagy mit akar hát ez a lap itt, miért küldték?

— Na nézd! Megkadtam már. Még szidtam a Debreczeni Hirlapot! Pedig látod milyen előzékenyek azok az újságírók. Nézd csak, bizonyosan ezért a hirdetésért küldték, olvasd csak.

„Legszebb menyasszonyi

KELENGYÉK

Kunz József és Társa

udvari szállítóknál kaphatók.”

— Látod édes öregem. Bizonyosan az én drága leendő vőm figyelmessége, ő mondta azoknak az újságíróknak, hogy nálunk menyasszony van... Látod az eszemadtákat, milyen derék emberek.

— Folytasd hát, igen érdekes.

— Neked Harmadnapra reá kapok az apósomtól egy kettévágott, fél manchetttá rajta czeruzával ez volt írva.

„Maga kötni való!”

— Már t. i. ugy-e a nyakkendő kötni való?

— Ne bolondozz, hallgasd csak, „Maga kötni való! A D. H. ban olvastuk ezt a hirt: Gyulai László aljegyzőt felfüggesztette az állását a kir. járásbíró. — Azt hiszem, belátja, hogy a leányomat önhöz nem adhatom maga egy gazember”...

— Hát ez hogy lehet?

— Egyszerűen úgy, hogy a szedő gyerek „fügedi kir. járásbíróshoz” helyett azt szedte ki „felfüggesztette a kir. járásbíró!”

— Hol az a szedő gyerek!

Tukó.

NAPI HIREK.

Debreczen, febr. 10.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— február 9 —

— Hőemelkedés. — Helyenként csapadék. —

— A holnapi közgyűlés. Hajdúvármegye törvényhatósági bizottsága holnap délelőtt 9 órakor tartja meg ez évben első közgyűlését a vármegyeháza nagy termében gróf Dégenfeld József főispán elnöklete alatt. A megyei közgyűlés, tekintettel a tárgyszorozaton levő fontosabb természetű ügyekre, látogatottak ígérekzik s nagyon valószínű, hogy a megyebizottsági tagok tömegesen jönnek be a megyéből, mert holnap fog választás utján betöltetni a b. újárósi járás egyik szolgabírói állása is, a melyre tudvalevőleg ketten Miskolczy Lajos tb. szolgabíró és Simon Viktor magyar-láposi szolgabíró pályáztak, kik közül Miskolczy Lajos megválasztása kétségtelen.

— Jóváhagyott közgyűlési határozat. A belügyminiszter a városi hatósághoz ma érkezett leiratával jóváhagyta a közgyűlésnek Debreczen sz. kir. város házipénztárában és gyámpénztárában kezelt pénzalapok elhelyezésére vonatkozó határozatát.

— Kinevezés. A hivatalos lap mai száma közli, az hogy igazságügyminiszter Medgyesi Károly debreczeni kir. törvényszéki joggyakorlatot a komáromi kir. törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

— Dr. Szöllösi és Mandel Béla párbaja. Lapunk tegnapi számában a párbajtárgyalásról szóló tudósításunkat nem fejezhettük be. A tegnapi délutáni tárgyalásról a következőket írja tudósítónk: Délután 2 $\frac{1}{2}$ órakor Dr. Székely elnök megnyitotta a tárgyalást s a megjelent dr. Balkányi Emil tanut hallgatta ki a párbaj előzményeire nézve. Majd dr. Gáll Endre kir. ügyész tartott rövid vádbeszédet, a melyben súlyos büntetést kér a vádlottakra. Dr. Freund Jenő Szöllösy Béla képviselőleletében szól s védekezésére enyhe büntetést kér. A törvényszék erre visszavonul s fél óra mulva az elnök kihirdette az ítéletet,

a mely szerint párviadal vétségéért dr. Szöllösy Bélát két heti, Mandel Béla pedig két havi államfogházzal sújtatik. Az ítéletben dr. Szöllösy Béla megnyugodott, Mandel Béla és az ügyész felebbezték.

— Három új népkönyvtár. Simonffy Imre polgármester kezdeményezésére 1895-ben állította fel a városi tanács az első népkönyvtárt az árok-utcai iskolában. Kanizsai Endre tanító gondozására bízván ez új kézművelődési intézményt. Az évről-évre szerzett tapasztalatok fényesen igazolták az eszme üdvös voltát és a népkönyvtár életrevalóságát. Az örvendetes siker indította a városi tanácsot arra, hogy a koronázási alapítvány kamatainak egy részéből három újabb népkönyvtár alapjait vesse meg. A Franklin társulattól tegnap érkezett meg egy nagy láda népkönyvtár való könyv 826 frt értékben. — Két új könyvtárt a csapókereti és az ispotály iskolákban rendeznek be; a harmadik helye még nincs végleg megállapítva.

— Hymen. Dr. Kihindl Barna közkórházi orvos eljegyezte Mizsey Mariska kisasszonyt Jászalsó szent. Györgyön. — Hosszúfalvai Hosszúfalussy Lajos borsodmegyei földbirtokos es. és kir. tart. huszárhadnagy eljegyezte mikófalusi Bekény Péter szabolesmegyei földbirtokos, debreczeni lakos bájos és nagyműveltségű leányát Juliskát.

— Jótékonycélú szavaló ének és zeneelőadás. Vettük a következő meghívót: Meghívó. a debreczeni ev. ref. felsőbb leányiskola bennlakó növendékei folyó évi február hó 12 én szombaton d. u. 5 órakor a felsőbb leányiskola disztermében szavalati, ének és zeneelőadást rendeznek, melyre az érdeklődő szülők és tanügybarátokat tisztelettel meghívja Kalocsa Róza igazgatónő. Belépő díj az első 5 sorban 50 kr. a következő sorokban 30 kr., állóhely 20 kr. Műsor. 1. Herold. Zampouverture. 2. zongorán 8 kézre előadják: Bugyi Irma, Fejér Jolán, Ludány Mariska, Reichenberger Eteika 2. Magyar népdal. zongorakíséret mellett énekl: Papp Erzsike. 3. A kigyó. Szimfonia, írta Murai Károly. személyek: Dános Péterné, Polgár Irén Paulin, Tóth Vilma, Stefike, Puky Rózsika Mari, Balássy Jélia Tini, Kristón Margit Danesné gyermekei. Jó Gabriella, Kati eselég, Polgár Anna. 4. Népdalíratok: Erdélyi Dezsőtől. Czimbalmos játsza Kovács Ilona. 5. Lazsky Albenrt Dalok. Zongorakíséret mellett énekl: Baly Erzsike, 6. Brück Gy. Magyar táncok. új zongorán 4 kézre előadják Polgár Margit és Ludány Mariska, 7. A mariseli cigányok írta: Bartók Lajos szavalja Nauassy Mariska. 8. Liszt F. Rákóczy-induló. 2. zongorán 8 kézre előadják: Baly Erzsike, Bugyi Irma, Ludány Mariska és Reichenberger Eteika.

— Hideg van. Konstatálnunk kell, hogy hideg van. Nem azért, mintha anélkül észre sem vennék az emberek, hanem mert az eddigi szeszélyes időjárás után igazán szokatlán. Pirostra csipett arcokat lát az ember az utcákon, siető embereket, kik fázósan húzódnak bele a kabátjuk gallérijába. A természet belezökkent a rendes kerékvágásába. Ugy szeretjük a természetet, ha mindent a maga idején cselekszik. Mert az legfeljebb az operette vigan dudáló portugáljáról hisszük el, hogy neki mindegy „majus avagy deczember hó!” Nincs utálatosabb a nyári náthánál és a téli locspocsnál, a mit pedig csak úgy kerülhetünk, ha „nyáron mindig meleg van télen pedig hideg van.” Most pedig úgy van s az ablakon jégvirágok díszlenek, a koresolyata-reken a legbálysabb piros orrocskák fogadják a Halifakszhivő felekezetet. Hideg van s a mellett füttyöl a szél, kétségbeesett melódia-akat játszik, az ablakok nyílásain, a kéményen keresztül belopózik a kályhába, a szo-

bába és rázza a fák kopasz sovány ágait. Aki teheti otthon marad a jól befűtött szobában és nem teszi ki magát annak a veszedelemnek, hogy a hideg kegyetlenül pirosra csipje az arcát, az orrát.

— **A népszabadság ünnepe.** Lángoló hazafias érzés sugárzik ki abból a felhívásból, amelyet Budapesten Jókai Mór elnöklése mellett a népszabadság megünneplése végett alakult országos küldöttség intézett tegnap Debreczen város közönségéhez. Arra kéri a felhívás a várost, hogy képviseltesse magát az orsz. küldöttségben; — viszont a maga közreműködését felajánlja a Debreczenben tervezett helyi ünnepség rendezéséhez.

— **Politikai hét.** A szerkesztő egy félóra óta vakargatja a fülét, hogy mint szedjen össze egy kis beszámolót a köznapok eseményeiről. És mialatt a szerkesztő törte a fejét, jön az i teni levélhordó és — mint a tárca és regényírói szokták írni hozott egy levelet, mely szerkesztőnk további fül vakarását megszüntette. Volt boldogság a redactióban. Van „politikai hét” már! A riporter rögtön le is vitte a nyomdába az érkezett levelet, melyet imolvashatnak már önök is.

atrecz
az Debreczeni hírlap nevéjéért
író uraknak adassék ez Levelem
Debreczemből
az stimpli ir 5 kraj fizetem

Jelenleg azonn klisrel köszöntöm az tisztelt újság csiná ló urat hogy már én az többi újságoknak is irtam de bizonyos szeretnék leni az dologban pedig köcsiges ugyanis mán az Körbe is beíratam az Urat de mihasznára mert mivel csak a Biráldot nizi meg filkóznak ellenben az újságokat nemigen szereti hijjába kérd ezem az Politikáról azt feleli hogy az csak ojan hazugság ne gondolják véle ijen ember az úram tsak abúl tudok okoskodni ha valamék újságot haza hozza de ebbe se lelem meg hogy valóji a hogy aponyinak Kiss jánya let ki szoptattya az aponyi úr Lejánygyermekét mert azt mondta az Lidi lakodalmába Kis Sándor uram teezik tudni az doktor hogy az anya nimeth Hertzegné tehát hogy tudnak jól elbeszélgetni valóji Hogy felosztottak polonyi úrék Mir oszlottak fel hisz mindig aszondta hogy az Király is mi vellünk van hát a való vóna hogy Bánfi miniszter urnak is Lejánya let jános azt újságolta hiszen öreg embernek monták meg hogy a Disztó sirt hogy veszik debreczenbe az uramnak pedig ne tesik írni semmit mert tsak elhánya ezel maradtam Én Tóth Jánosné m. K.

tisztelem az újságíró urakat?
hászoboszlón

N. N.

És ismeretlen munkatársunk jóvoltából ezután mindég megkapják t. olvasóink a politikai hét és közel vidék történelmének ilyen foglalatát, a mi kizárja ezutánra azt, hogy kedves olvasóink kényszerülve legyenek más politikai lapot járattni, mikor nálunk h-szoboszlói munkatársunk lesz szives minden héten politikai értesüléseit a nagy világ tudomására hozni; — hogy ez értesülésekben aztán mennyire lehet bizni, mutatja az hogy H. Szoboszlón már megszületett Apponyianna kis leánya.

— **Bestiális anya.** Lapunk tegnapi számában ily cím alatt hírt adtunk arról a vérlázító esetről, a mit egy asszonyi szörnyeteg Kessedi Eszter homokkerti lakos elkövetett, azzal, hogy kis leányát az emésztő gödörbe szülte. Tegnap téves információ alapján úgy irtuk meg, hogy a kis gyereket kivették az emésztő gödörből és az jól érzi magát. Mint ma értesülünk, a kis gyermek már akkor, midőn kivették, halott volt. Az asszony az ügyességhez fog kerülni, hol a szörnyű gyermekgyilkosságért szigoruan lakolni fog.

— **Statárium Szabolcsmegyében.** A kormány a szabolcsmegyei szomorú állapotok megszüntetésére az a terve, hogy statáriumot rendel el, erről a következő felhivatalos értesítést adta a kormány; Szabolcs vármegyében különösen a kisvárdai és tiszai járásokban a kommunista irágyu szocialista parasztmozgalom egyre fenyegetőbbé, sőt egyes jelenségeiben közveszélyessé is kezd válni. A népszövendélye az izzásig felvan bujtva. Elbizakodottsága oly nagy, hogy magát mintegy a helyzet urának tartja Karász községben — a mint a lapok is irták — felségsértésért és nyílt lázongásért vizsgálatot kellett tartani. A letartóztatott bűnösök kiszabadítására mintegy 250 főnyi, botokkal és vasvélákkal fölfegyverzett tömeg vonult Kárászról Kisvárdára. Csak a kivonult esendőség s a járásbíró tapintata akadályozta meg a vérontást. Gyürk községben a nép megöléssel fenyegette a birtokosokat. Pátróha községben a községházat törte fel a nép. Kisvárdán a piacon tartott népes gyűlésben hirdették a szocialista aposvolok a földfosztást és az anarkiát. Ugyanilyen szellemű gyűlés volt Döghe községben is. Mándokon nagy fegyveres tömeg vonult fel az elfogott zöndülök kiszabadítására. Ebből látható, hogy Szabolcsmegyében a szocialista bujtogatások következtében annyira elmérsedtek az állapotok, hogy minden perczen könnyen lehet tartani a vármegyében egy a személy és vagyonbiztonságot fenyegető parasztmozgalom kitörésétől. Ezzel szemben a kormány elvan határozva a legerélyesebb intézkedések megtételére, sőt komolyan folalkozik azzal a gondolattal is, hogy az esetleges nagyobb bajok megakadályozására Szabolcs megye területén, sőt más vidékeken is, ahol ez indokoltnak és szükségesnek látszik, ne léptessen-e életbe a közbintóság megóvásárára rendkivüli intézkedéseket, Ilyen ülése sorban a statárium alkalmazása van tervezve véve.

— **Késelő mészáros.** Elek Antal, Szentesi János mészáros segédje tegnap délután a közbintóságban összeszólalkozott Nagy András mészáros inassal. Az összeszólalkozásba annyira belehevültek, hogy Nagy András a csizmaszáraból kést rántott elő és azzal Elek Antalt bal karján sulyosan megsebesítette. A késelő inast elfogták és átadták a rendőrségnek. A megsérült mészáros segédet, kinek állapota sulyos, kizsállították a kózkórházba.

— **Vendéglősök táncvigalma.** A debreczeni vendéglősök, kávéosok, koremsárosok és pincérek fényes táncvigalmat rendeznek márczius 3-án, melyet a Bika szálloda dísztermében tartanak meg. A rendező bizottság nagy szabású előkészületeket tesz s már eddig is szokatlan mértékben feltudta ébreszteni a társadalmi körök érdeklődését. Fényes, pompával rendezik a mulatságot s a meghívott vendégeknek kedves meglepetéseket készítenek elő. Meghívókat nagy számmal bocsátottak és még bocsátanak ezután is ki. Az előjelekből ítélve bizonyosra vehető az erkölcsi és a fényes anyagi siker. Tisztajövedelmüket különben az országos debreczeni vendéglős kongresszus céljaira fordítják.

— **Találtatott.** Az ág. ev. fillegregylet thea estélyén egy csipke sált találtak. Tulajdonosa átveheti M a t e r n y Lajos ág. ev. lelkész lakásán.

x **Orvosi szaktekintélyek** véleménye szerint a Keleti J. budapesti elsőrangú cég által gyártott és feltalált cs. és kir. szab. sérvkötők, orthopaediai gépek, műlábak, egyenes-tartók (ferdenövésűeknek) a legjobbak és a legmegbízhatóbbak. Keleti évek óta azon fáradozik, hogy ezen a téren a legkiválóbbat és legelőkeltebbet nyujtsa, a külföldet és a legelső klinikát tanulmányozta, miért is a legmelegebben ajánlhatjuk a kitünő speciáliszt az érdeklődőknek.

Színház.

Műsor.

Csütörtökön: ebben a szezonban utoljára
Az ember tragédiája.

Pénteken: A Gésák; operett előszőr bérlétszűnetben, — L. Komáromy Mariskával.

Szombaton, Gésák Vasárnap és Hétfőn ugyanaz.

* **A hivatalos feleség.** Tegnap megismélték ezt a nihilista darabot. A közönség magát a darabot elég hidegen fogadta, azonban igen sokat tapsolt különösen Szathmáry Árpádnak és Komjáthyénak. Szathmáry mester Leuox igen nehéz műszerepét bámulatra méltó könnyedséggel, természetességgel és nagy művészettel játszotta. — Tökéletes volt a szerepben, melyben pedig igen könnyű lett volna a drámai határból a neveltségessébe esni. Komjáthyné erőteljes alakítása sem tévesztett hatást. A rendezésért szintén Szathmáry Árpád az érdem. Olyanná varázsolni színpadunkat, mint Szathmáry tegnap a IV. felvonásban (a csári bálterem), még nem láttuk.

* **Szatyri ur vendégszereplése.** Szathmáry Árpád művésznünknek a Gésákban nem jutott szerep, így ő ezt az időt arra használja fel, hogy Fekete Antal színgazgató felkérésére H. Böszörményben vendégszerepel. Már tegnapelőtt fellépett Durand és Durandban Szatyri urnak nagy sikere volt. A nagyszámban megjelent közönség igen sokat tapsolt neki. Holnap az Ingyenélőkben, szombaton Rang és Módban vasárnap az Asszalai uram leányaiiban vendégszerepel Szatyri ur H.-Böszörményben.

* **L. Komáromy Mariska a Magyar színházban.** L. Komáromy Mariska asszony tegnap írta alá a szerződést, a mely őt 1898. október elsejétől fogva két évre a Magyar színházhoz köti. A művésznek azonban addig is, míg szerződött tagja lenne a Magyar színháznak, február közepétől fogva vendégszerepelt fog ott, olyan mértékben, a mint azt a Komjáthyval már megkötött vendégszereplési kötelezettségei megengedik. Első fellépte a jövő szombaton, e hó 19 én színpadunkon a „Micheleányok” bemutató előadásán lesz.

A magyar zongora.

— Thék Endre zongoragyára. —

Mikor a napokban a Vigadó díszes hangverseny termében a Schunda jubileum alkalmával a fényes bankett előtt az az emlékeztető hangverseny lefolyt, melyen nemcsak a szereplők, hanem az előadott szerzemények, sőt maguk a zenei instrumentumok is magyarok voltak s a miniszterek, államtitkarak, képviselők, fő és alpolgármesterek, szóval az országos közélet legmagasabb kitűnőségeinek erémeje előtt a fehérhaju mester, Siposs Antal zongorához ült, igazán megilletődve hallgatta az egész terem azokat a légy ezüstbe olvadó hangokat, melyeket a mester a pompás hangszer billentyűi alól kicsalt.

És mikor befejezte s a páratlanul heves, őszinte taps lecsillapodott, az ösztönszerű mozdulat közvetlenségével indultak meg a szakértők a zongora felé, hogy megnézzék a firmát viselő homlokát s hogy meggyőződjenek, vajjon csakugyan hihetnek e sejtelmőknek.

Az ilyen bravuros zongorahomlokot már megszoktuk azt a cifra felírást olvasni, hogy „X. Y. WIEN.” De megszoktuk az egész egyszerű polgári szobák zongoráin is, ugyszólván kivétel nélkül Wien-nel dicsekesznie azok.

És ime ezen a hangszeren, egész meglepetésként nem ezt olvastuk, hanem a következő egyszerűségű szittya kijelentést:

„Thék Endre Budapest.”

Meg van tehát törve a jég ezen a téren is! S az uttörő az az erős testű és lelkű magyar iparos, ki előző napon, az ipar jubileumi ünnepén olyan önértetes, polgártársai szívéből vett szavakkal fogadta és üdvözölte Dániel minisztert.

Thék Endrét, mint a remekbe dolgozó faipar legkiválóbb magyar képviselőjét ismerik szerre az országban s messze túl a határokon is. Ebben az új minőségében azonban most lett először ünnepélyesen bemutatva a fényes társaságban, melynek alig győzte gratulációit fogadni.

Sok ilyen vállalkozó kellene nekünk magyaroknak, akkor aztán hamar tisztában lennénk az önálló magyar vámterülettel.

Mert az ily iparosokban látjuk mi az önálló magyar vámterület igazi uttörőt s ezek között küzd az első sorában Thék Endre, a magyar zongoragyár megalapítója. Neve a magyar műipari vállalkozások terén régóta örvendő első osztályú hírnévnek. Az orosházi születésű magyar iparos, ki éveket töltött párisi műhelyekben, hogy ismeretét gyarapítsa, izlését finomítsa s a magyar ipar fejlesztésében tehetségének és becsüségének megfelelő pozíciót szerezzen: üllői-uti gyárában olyan iparvállalatot létesített, mely miben sem áll hátrább a Szajna mellett, a világkereskedés központjában felelő műipari intézkedéseknél.

Ami munka azokból a műhelyekből kerül az a magyar műipar becsületét, szoliditását és fejlettségét hirdeti. A méltánylás nem kerülte el a derék férfit. A budai királyi lakkihívítéséhez szükséges épület asztalos munkáját valamint az összes felkészítések szállítást legújabbban Thék Endrére bízták, s az ő műhelyében készül az új országház két ülés termének díszes famennyezete, mely a faipar technikájának valóságos remeke.

Legújabb nagy vállalkozása: a magyar zongoragyár. Nagy ambícióval és nagy eszközökkel fogott hozzá. Tudta, hogy komoly alapvető munkáról van szó, melynél minden egyéb érdeken felül a magyar műipar hírneve is kockán forog.

Nincs okunk féltetni vállalatát, mely eddig is meglepő eredményeket produkál. — A Thék féle zongorák szalonokban éppúgy, mint hangversenyekben máris diadalmasan versengenek a gyakran erőszakosan favorizált külföldi gyártmányokkal.

Micsoda óriási tőke vándorolt ki idegenbe e billentyűs hangszer révén! Mert az eddigi magyar zongoragyárak jóformán csak fiókjai voltak a külföldieknek. Az alkotórészeket onnan hozatták s az itteni vállalkozások csak arra szorítottak, hogy ezeket össze róják.

Thék Endre vállalatát tehát egészen új csapást jelent a magyar műipar terén. Ő hazai anyagokkal, magyar munkásokkal képes előállítani a legkiválóbb zongorákat, s legközelebb már az elefántcsont-billentyűket is a nyers elefántcsont anyagból itthon készülni a Thék féle műipari telepen.

S ez a körülmény az, mely ennek az új vállalatnak országos fontosságot kölcsönöz. A legkiválóbb szakértők, hírneves muzsikusok máris úgy beszélnek a Thék féle zongorákról, mint amelyek a zeneművészet legmagasabb igényeit is kiszolgálni képesek, sőt elegancia és tartósság tekintetében felülmúlják a legtöbb külföldi gyártmányt.

A zongoragyártás titkáért nagyon sok ideig kellett adóznunk. Az új magyar zongoragyár ezt az adót megfogja szüntetni. Ez törekvése a vállalat létesítőjének, ki e nemes igyekezethez nemcsak teljes készütséggel, hanem megfelelő anyagi eszközökkel is fogott hozzá.

A siker iránt nem lehet kétségünk, s ha még hozzáfűzzük, hogy a zongoragyártás a legkülönbözőbb műipari ágaknak létesítője és fejlesztője, mely négy-öt száz iparos családnak szerez tisztességes megélhetést, úgy némi felvilágosítást nyújtottunk Thék Endre legújabb vállalatának társadalmi jelentősége felől is.

Különfélék.

+ Virágkedvelők. Az angol királyi család tagjai roppant előszeretettel viseltetnek a virágok iránt. Az öreg királynénak például kedvenc virágja a völgyi lilium s az ibolya. A yorki hercegnő ugyancsak a völgyi lilium mellett a fehér rózsának — az úgynevezett yorki rózsának adja az elsőbbséget. A walesi hercegnő nem annyira az illatos virágokat, mint inkább a gyönyörű szín árnyalattal bírókat szereti; valósággal rajong a virágokért, s nem mulik el egyetlen nap, hogy szobájában a virágok egész halmaza ne diszelegne. A walesi herceg maga pedig — hiszen azt ország világ tudja, el nem lehet anélkül, hogy virágot ne tűzzön gomblyukába.

+ Kegyetlen néptörzs. Szibériában, a stuktok között az a szokás divik, hogy a társadalom elagott és munkaképtelen tagjait, az illetők saját beleegyezése mellett, halálra viszik. Ez a kegyetlen szokás valószínűleg onnan veszi eredetét, hogy az ország azon része nagyon szegény, terméketlen vidék lévén, hol minden legkisebb falat eledel is becses: a hasznavehetetlen és már semmit sem produkáló tagjaik elpusztítása által, mit „kamitoknak“ mondanak, a túlnépesedést megakadályozzák s a fogyasztók számát apasztják. Ezt a borzasztó és visszatetsző műveletet a következőképp hajják végre: Családi tanács tartatván, megállapítatik az a nap, a melyen az áldozatnak a másvilágra kell küldetnie. — A végrehajtás ceremóniáját ünnepély előzi meg, melyen a tengeri foka és bálna husa nagy szerepet játszik s a pálinka addig és oly mennyiségben folyik, míg csak az egész társaság az asztal alá nem kerül; az egyedüli józan maga az áldozat, ennek a legkínosabb büntetések terhe alatt józannak kellett maradnia. Napnyugtakor iszonyu üvöltés jajgatás s a tengeri foka bőréből készült dob pergettése jelenti az ünnepélyes percznek elérkezését: a rokonok körbe állnak, a barátok s ismerősök hozzájuk csatlakoznak s az elítelt szerencsétlen a maga jószántából is a középre áll. Az egész gyülekezet földre szegzi tekintetét, míg a bakó ugyancsak a tengeri foka bőréből font szíjjal megfojja az öregét. Nők s kassze szenvedik e halálbüntetést. A Sumatra belsejében lakó néptörzsek között ugyanily kegyetlen szokás divik, csak hogy ott jámbor és ünnepélyes módon, maguk a gyermekek ölik meg az éltet szülőket s ha lemészárolták, jobban mondva: feláldozták, még jóízűen el is költik őket, embersevők lévén az istenadták.

+ A rongyszedők New Yorkban. Idáig hozza voltunk szokva ahhoz, hogy ha valami kiváló oly dolgot kerestünk vagy akartunk lenni, mi a nagyvárosok jellemző tulajdonsága Londonra szoktunk hivatkozni, s onnan venni példát. De most ime Amerika tultesz ebben is a régi világrészen; New Yorkban például nem kevesebb mint 2000 rongyszedő talál alkalmazást az utcákon. Az a rongy, mit egy év alatt összeszednek, 1.500.000 frnyi értéket képvisel. Az e keresetmóddal kapcsolatosan szerkesztél foglalkozók évi jövedelme 6.000.000 frt., míg a rongykereskedés mint iparág — nem csupán csak rongykeresés — 60.000.000 frtot tesz ki évenként. Egy előkelő new-yorki kereskedő a város rongyszedőinek számát 800-ra becsüli.

CSARNOK.

Csodálatos emberek.

Irta: Tornay Ceczil.

Az elmúlt nyár valamelyik forró estéjén, egyedül, czéltalanul bolyogtam künn az utcákon.

Fáradt voltam s úgy éreztem, mintha körülfutottam volna az egész világ is belefáradt volna a mosolygásba, amelyet tavasszal kezdett el a

nevető virágokkal s amely a rekkenő melegben szinte hullámozni látszó hegyek felett, a lomhán csobogó Dunán valami fanyar, kényeszerű nyári vigaságba torzult.

Elhagyatottnak éreztem magamat, mert egy árva ismerős, megszokott arcot sem láttam sehhol, az utczák árnyékos oldalán idegen népség ballagott lustán, életuntan, éppúgy, mint én . . .

De egyszerre kalapot emel valaki mellettem, felpillantok: egy rég nem látott gyermek-kori pajtasom volt.

— Hová indulsz? kérdeztem, leverten rázva meg kezét, — hanem azért titokban mégis jól esett, hogy egy hozzám hasonló városban elkarhozott szenvedővel hozott össze a véletlen.

— Megyek haza, holnap utazunk elki-sérhetnél.

— Utaztok! Irigyen gondoltam el: hát ez is elmehet, csak nekem kell itt maradnom s hogy valamivel megbosszulhassam magamat gunyosan szoltam oda:

— Hallottam, hogy megfőszültél, hogyan esett ez meg veled, mikor a házasság pusztá gondolatának is ellensége voltál?

— Az voltam, de az egyszer megváltoztak nézeteim. — Unottan pillantott le a gyalogjáróra. Ő — azt hiszem — mindig unatkozott emberek között, örökké magával foglalkozott s önmagát tartotta a legjobb társaságnak. Csendes ember volt, sokat tanult s határozott, szinte esőkönyös nézeteiből nem engedte senki kedvéért egy talpalatnyit sem. Ha valakit méltatott arra, hogy előtte gondolatait, nagy terveit felfedje, kevés szóval beszélt, soha sem vitakozott s álmos, fáradt szemével olyan megvetőleg mérte végig azokat, a kik ellenkezni mertek, hogy a legtöbb ember meghátrált és elhallgatott.

Most, amint szóltanul ballagott mellettem, olykor lopva reá pillantottam. Mindig vonzott engem ez a nagy darab tehetséges egoista, akinek csak a válláig értem s akinek alakjával gyermekéveim emlékei szorosan összeforrtak.

Öszintén szerettem őt, bár ha vele voltam, biztosan éreztem, hogy ő nem sokat törődik velem s csak éppen, hogy megtűr maga mellett. Általában nem élt az emberekkel, — engedte, hogy azok éljenek mellette s az ő saját egyéni, csodaszép filozófus világából csak olykor pillantott ki, szólalt meg, beszélve mi hozzánk többiekhez. Ilyennek ösmertem, ilyen volt már iskolás fia korában, amikor én lelkem egész hovával csüggttem rajta, gyerekes álmodozásaimban összetévesztvén őt kedves történelmi hőrozsaimmal. S szentül hittem, hogy az arcoli híd, vagy Lodinál az én barátom is úgy tett volna, mint Bonaparte . . . Valóságos hatalma volt felettem s ezt utóbb zsarnokoskodásra használta — ekkor elriasztott; szégyeltem magamat, mert olyan neveltséges voltam. És azután kerültem, éveken át nem is láttam őt.

Az utczán körülöttünk nyüzsgött a tömeg tarka nyári színeiben s a fojtó melegtől szinte felmenekült szemem a szűk kis égszalagra, amely a házak között kigyózott s melyben a forróságtól elfonyadt fehér fellegek uszáltak. Tekintetem ujjalg barátomra tévedt, aki hatalmas vállával utat tört a járókelők gomolygában s olykor hátra pillantott, mint ha azt mondotta volna: „Maradj csak mögöttem, ott nem lökdösnek“ . . . Mosolyogni kezdtem, — semmit sem változott meg ez az ember, olyan, mint volt hajdan gyermekéveinkben.

Ezalatt kiértünk a széles, szabad Duna partjára, gyenge meleg szellő játszadozott a víz felett összetördelve nagy, csillogó tükröt, amelyben libegve hintáztak a czifra halászbárkák, képüket tetszelegve meritvén az aranynyal himes szőke habokba. Az emberek már elmaradtak mögöttünk. üres volt a part s mi szóltanul mentünk egymás mellett.

Egyszerre éreztem, hogy reám néz, azután a hátamra ütött.

— Mire gondolsz?

— Kiváncsi vagyok, mi indított arra. . .

— Nos?

— Hogy megházasodjál.

Kedvem elbizzam életében valamit.

Kiv legjobbat azután o

Gur szelni ke

egyszer s

setára G részporra a jobb la nem bi eszmélet már nag emberek melletten

Ez dühös le

kiáltotta bemat, hogy mi vel meg munka s vetkezte ro-szul f sem jöt doltam r

Elp

fekszik, furcsaság bám falá multam ha behu képzeln Csodálat földön mel is

— Weisz

Os Ta Os Os Os Ta au Sz Má

Ser 1898. fe

M páronki krtól 260 kgr. F üi suly 26p (par krtól 6 250 kgr krig: II ronkint —53 k sulyból kpronki rá tól — ronkint 52 — kr sulyban (páronk krtól 48

Se 9. napj

— Elmondom, most szívesen beszélek. Kedvem van hozzá! — tóditotta meg, nehogy elbizzam magamat és azt képzeljem, egyszer életében nem a saját gyönyörűségéért tesz valamit.

Kivette zsebéből cigarettatárczáját, a legjobb cigarettát kiválasztotta, rágyújtott, azután odakinálta nekem.

— Nem dohányzom!

Gunyosan mosolygott s kis vártatva beszélni kezdett:

— Tavaly télen, de hogy is még azelőtt egyszer nagy munkámtól kimerülten indultam sétára Gondatlan emberek elmulasztották fűrészparral felhítenni a járdákat, elesztam s a jobb lábamra estem. Fel akartam állni, nem bírtam, visszahanyatlottam, elveszítve eszméletemet... Mikor magamhoz tértem, már nagy tömegbe verődtek össze körültem az emberek s félfüllel hallottam, amint valaki mellettem azt mondta:

— Hagyják, hisz részeg!

Ez egészen magamhoz térített, bozasztó dühös lettem, tudhatod, utálok a bort.

— Nem tudtam.

— Magamhoz tértem — folytatta — rákiáltottam egy rendőrrre, hogy kitértem a lábamat, vitessen a lakásomra. Átkozódtam, hogy miért nem tudott ez inkább másvalakivel megtörténni, akinek nincs oly fontos, nagy munka a fejében Azután szomorú napok következtek. Három hónapig feküdtem, a lábam rozszul forrott össze, szétörték újra. Senki sem jött hozzám... elfelejtettek... gondoltam reád is!

Elpirultam.

— Tudod, mikor az ember elhagyatva fekszik, nagyon unja magát és mindenféle furcsaságokon töri a fejét. En minig a szobám falára festett unalmas cifraságokat bámultam s azzal ütöttem agyon az időt, hogy ha behunytam szememet, magam elé akartam képzelni az izléstelen mintát, soh'sem sikerült. Csodálatos, így van az ember mindennel a földön... Később így voltam szerrelmemmel is...

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

Weisz József budapesti terménybizományi cég jelenléte.

Debreczen, febr. 9.

Készáru 2 1/2 magasabb.

Table with 2 columns: Item (Osi buza, Tavasz buza, Osi rozs, Tavasz rozs, Osi zab, Tavasz zab, aug.-szep. tengeri, Szept.-okt. tengeri, Május-juniusi 1898.) and Price (9.38-40, 12.02-03, 0-0, 8.63-8.66, 0-0, 6.40-6.42, 4.60-4.70, 0-0, 5.30-5.31).

Sertéspiacz. Budapest-Kőbánya 1898. február 10.

Magyar elsőrendű Öreg nehéz páronként 340 klgron felüli sulyban (— krtól — krig. Öreg közép (páronként 300 260) kgr. sulyban) — krtól — klgr. Fiatal nehéz (páron — 230 klgron felüli sulyban) — 65 krtól 70 — krig. Fiatal közép (páronként 250 200 klgr. sulyban) — 59 krtól 65 — krig. Fiatal könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) — krtól — krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgron felüli sulyban) — 52 krtól — 53 krig. Közép (páronként 220 — 280 klgr sulyból) — 44 krt — — 45 krig. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban) — 3 krtól — 44 krig. III. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 klgr. felüli sulyban) — 51 krtól 52 — krig. Közép (páronként 220 — 260 klgr sulyban) — 49 — krtól 50 — krig. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban) — 47 — krtól 48 krig.

Sertés létszám: 1898 évi feb. hó 9. napján volt készletben: 26.965 darab 1898

évi feb. hó 8 napján felhajtattott — 1898. feb. hó 8. napján elszállított 504 drb. 1898. feb. hó 8. napjára marad készletben 26664 drb. Hizottsértés forgalom változatlan.

DEBRECZENI PIACZI ÁRAK.

Február 7-8 hetivásár.

Gabonaneműek: Buza 12.00-11.80 frt kétszeres 11.50-10.70 frt, árpa 5.60-5.40 frt, zab 6.40-6.20 frt, tengeri 5.90-4.70 frt, köles — frt, köleskása — frt.

Élelmiszerek és házi cikkek: Szás kilónként: Bab 8-12, burgonya 1.80 frt, borsó 18-28 frt, lencse 20-32 frt, liszt (láng) 19.40 17.80 frt. (zsemlye) 19.20-19 frt. (fehér) 18.60 — frt, (közép) — frt. (rozs) 11.60 kr, (barna) 15 kr, lencse 22-36 kr, liszt (legfinomabb) 20 kr, (buza finom) 19 1/2 kr (buza durva) — kr, (rozs) 18 kr, (zsemlye) — kr, (fehér közép) — kr, (barna közép) — kr, szappan 20-24 kr, zsir (disznó) — kr, (liba) — kr, szalonna ó — kr, szalonna uj 68 kr, sótlan 60 kr. Literenként: Borsó 14-16 kr, bor (ó hegyi) 40-60 kr, (ó kert) 40-60 kr, (uj kert) 30-36 kr. eczet — kr, lencse 14-16 kr, petróleum 16-24, pálinka (közönséges) 32 kr — frt, rizskása 14-34 frt, szén (putnoki) 1.00 frt, (salgótarjáni) 1.50 frt, (szalon) 1.80 frt, pirszén 2.00 frt, szalonna ó 65 — frt, szalonna uj 52-53 frt, szalonna sótlan — frt, háj uj — frt, háj ó 56-60 frt, zsir — frt. — Kilónként: Bab 8-12 kr, borsó 18-24 kr, burgonya 3 kr, kenyér (fehér) 18 tej 10 kr, tejfel 40 kr.

Állatvásár: Szarvasmarha felhajtattott 600 drb, eladatott 500 drb; ló felhajtattott 350 drb, eladatott 280 drb; juh és bárány felhajtattott — drb, eladatott — drb.

Húsárak: Marhahus kilónként 36-54 kr, borjúhus 56-60 kr, juhhus 32-36 kr, sertés-hus 48-60 kr.

Ingatlanok forgalma.

A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál.

- 1. Györffy József és ifj. Györffy József eladják 1741, sorszámú házukat Racz Lajos és neje Szebeni Mária 2500 frt.
2. Pemzés Imre szepesi 12 1/2 nyilas tanyabirtokának felerészét elajándékozta neje szül, Tiszai Sárának 7680 frt értékben.
3. Erdélyi János és neje Horváth Julianna megveszik Möricz András 120 négyszögöl területű majorsági földjét 600 koronáért.
4. Kozma József és neje Szabó Zsuzsanna 2 hold 100 □ öl területű ondódi földjüket eladják ösv. Szabó Sándorné Tóth Juliannának 550 frtért.
5. Bartha Dániel miut gyám és Eszenyi Julianna Szentpéteri Mihályné eladják 9031. és 9032. hozs. ujosztásu szántó földjüket özv. Ferge Istvánné, Kovács Zsuzsannának 1600, frtért.
6. Csonka Terézia Ganovszky Lajosné és társai tulajdonát tevő 150 □ öl területű ingatlan megveszik Fiegöl Maria és Garczár János 246 frt és 2) krtért.
7. Csonka Terézia és társai tulajdonát tevő ingatlan megveszik Kerégyártó Sándor és neje Farsang Róza 374 frtért.
8. Szathmari András és neje Erdélyi Zsuzsanna megveszik Végh Fános és neje László Zsuzsanna Csapó kerti szőlőjét 1240 frtért.
9. Szigeti István és neje Sági Julianna megveszik Szilágyi Imrg és társai 427. szs. házát 3100 frtért.
10. Boros György és neje Tóth Julrána megveszik Konez Lajos és társai 14 hold 370. □ öl területű ondódi földjüket 4760 frtért.

Ujdonság!

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ

Pénteken 1898 évi február hó 11-én

Uj diszletek- és jelmezekkel

először

A gésák,

vagy:

Egy japán teaház története.

Énekes játék 3 felvonásban. Irta Owen Hall. Fordították Fáy J. Béla és Makay Emil. Zs-néjét szerzette: Sidney Jones.

Rendes helyarak.

Az előadás kezdete 7, vége 10 órakor.

Holnap szombaton, 1898. február 12-én másodsor páros bérletten

Ugyanez.

Tájékoztató.

A Gönczy-egyesület „Otthon“ A kereskedelmi akadémia palotájában.

Nyilvános olvasó terem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3-6 ig.

Muzeum, a kolégiumban nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12 ig.

Zene-estélyek.

Az „Arany bika“ vendéglő éttermében vasárnap esténként a Magyar istentvórek és Racz Károly zenekara felváltva tartanak zeneestélyt.

Az „Arany-bika“ kávéházban hetenként zeneestély van: hétfőn Ricz Károly szerdán a Magyariak.

A Hungária hávéházban minden szerdán szombaton és vasárnapokon Racz Károly és Magyar iartvérek zenekara.

Corsó kávéházában hétfőn Magyar iak kedden és csütörtökön Kiss Béla zenekara.

A Margit-fürdőben vasárnap és ünnepnapokon d. u. 4-6 óráköt sétahangverseny. — Játzik a katonazenekar.

Bérekocsik dijszabályzata.

Table with 3 columns: Description, Két lovas, Egy lovas. Rows include: I. Napszámra (Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig, Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig), II. Óraszámra (Fél órára, 1/4 órára, Egy egész órára, Minden következő órára, Az utolsó órán túl félórara v. kevesebb időre), III. Egyes járatokért (Megállapodás és visszamenet nélkül a város szorompói belül), IV. Meghatározott járatok (Temetőeknél, Átemetőbe ki és vissza, A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza, A színházba menet, A színházból jövet, bármely vasuti indóház vagy raktházhoz nappal menet vagy jövet kézi tászkával, éjjel, A kocsis mellé elhelyezett minden darab mála után külön 10 krajczár díj jár, A korcsolyázó, vagy csónakázó tónoz, cukorgyár, legszeszgyár, kertészet: egylet és gözmalomhoz menet vagy jövet, menet és visszajövet egy órai várakozással, A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet, menet és jövet egy órai várakozással, minden következő órára, Külső barom- és lövésártérre oda és vissza egy órai várakozással, minden következő órára, Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet, menet és visszajövet 1 órai várakozással, minden további órára.)

2 wagon
Takarmányrépamag

érkezett

KONTSEK GÉZA

előbb GASZNER KÁROLY

magkereskedésében

a legelső quedlinburgi termelőtől.

Szavatolt 1897. évi termés, fajtiszta s a legmagasabb százalék csiraképeséggel. Erfurti-, konyhakerti- és virág-magvak szintén a legújabb terméskből mind megérkeztek s már kaphatók.

Melegágyi főzelék-magvak.

Tessék a megjelent új nagy képes magárjegyzéket kérni.

Gutori Földes Kelemen

aradi gyógyszerész

Margit-Crémeje.

Margit-Créme legjobb arc créme, rövid idő alatt ifjítja és szépíti az arcot.
Margit-Créme egyedüli szer szeplő, májfoltok, pattanások bőrtarka (Miteser) ellen.
Margit-Créme egyedüli szer bőrpattanások, arc- és kézvörösödés, napbarbitás ellen.
Margit-Créme bámulatos hatása abban rejlik, hogy bőrre kenve ez által rögtön fölvetetik és okozza azon csodás átalakulást, hogy a szeplővel vagy májfoltokkal fedett arc 3-4 nap alatt alabástromfehérré lesz.
Margit-Créme teljesen ártalmatlan, miután nem zsíros, hanem igen finom hamar felszívó hatással bír. Az arc nem lesz olyan fényes, mint más krémektől, azért nappal is használható.
Margit-Créme nagy téglgy 1 frt, kicsi 50 kr.
Margit-hőlgypor fehér, rózsa és créme 60 kr.
Margit-szappan 1 doboz 35 kr.
Margit-fogpép 1 doboz 50 kr.

Csakis akkor valódi, ha minden doboz gutori **Földes Kelemen** gyógyszerész Aradon felirattal és czimerrel van ellátva.

Hamisításoktól óvakodjunk.
Főraktár Debreczenben Mihalovits „Kigyó!” című gyógyszer-tárában.

A Közgazdasági bank részvénytársaság

VI. évi rendes közgyűlését

1898. évi február 27-én délelőtt 10 órákor tartja meg Debreczenben

a városháza kis tanácstermében,

melyre a t. részvényesek azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy az alapszabályok értelmében a közgyűlésen jogaikat csak úgy gyakorolhatják ha részvényeiket a közgyűlés előtt legalább három nappal a társulat pénztáránál vagy Budapesten a Magyar ipar- és kereskedelmi banknál leteszik,

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság évi jelentése a lefolyt 1897. évi üzletről.
2. A felügyelő bizottság jelentése s ennek kapcsán.
3. Határozathozatal, a mult évi nyeresény felosztására és az igazgatóság e tárgyban indítványára vonatkozólag.
4. Határozathozatal a felmentvény megadása tárgyában.
5. Az igazgatóságból sorrend szerint kilépett 3 igazgatósági tag helyének 3 évre leendő betöltése.
6. Az igazgató-tanácsból sorrend szerint kilépett 5 tag helyének 3 évre s az időközben leköszönt 2 tag helyének 2 évre leendő betöltése.
7. Az igazgatóság tagjai évi díjazásainak megállapítása 3 évre.
8. A felügyelő bizottság tagjai évi díjazásainak megállapítása 3 évre.
9. Az igazgató-tanács tagjai napi-díjainak megállapítása 3 évre.

Az igazgatóság.

Jegyzet. Az évi mérleg, valamint az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése 8 nappal a közgyűlés előtt a társulat irodájában a részvényesek rendelkezésére áll.

Meghívás.

Az „Alföldi takarékpénztár részvénytársaság” Debreczenben.

XXV. évi rendes közgyűlését

1898. február hó 13-án délelőtti 10 órákor

szjót irodahelyiségében tartja meg, melyre a részvényesek tisztelettel meghívotnak. Az igazgatóság jelenléte az intézet irodájában 1898. február hó 1-től az érdekeltek által megtekinthető.

Tanácskozás tárgyai:

1. Igazgatóság jelentése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. A zárszámadás betérjesztése és a nyereség felosztása iránti intézkedés.
4. Három igazgatósági tag választása.
5. A felügyelő-bizottság három rendes és két póttag választása.

Az igazgatóság.

1898

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.

Ültetés távolsága: 15-20 cm.

Talaj minőség: trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussaatzeit: August und September

Pflanzenweite: 15-20 Cm.

Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A MAUTHNER-féle

hirneves

konyhakerti- és virágmagvak

szert és hatóságilag védett csomagokban a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb

fűszer- és vaskereskedésekben

kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen **friss** és **valódi** magvakért, a mely csomagok **ragasztva**, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, ugy a mint a mellékelt rajz is mutatja.